This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

Digitized by Google

3.- 1. 4793

UNI ENT

Digitized by Google

MAZET,

OPERA

IN TWEE DEELEN.

Het Fransche Stuk nagevolgd

DOOR

J. T. NEYTS.

Te AMSTERDAM,

By B. VLAM, Boekverkooper.

MD CC LXIX.

Digitized by Google

PERSOONEN.

MEVROUW GERTRUDE, *oude Weduwe.*

ISABELLE, }
THERESE, } *Nigten van Mevrouw Gertrude.*

NUTO, *oude Tuinman.*

MAZET, *Jongeling, verliefd op Therese.*

Digitized by Google

MAZET.

OPERA IN TWEE DEELEN.

EERSTE DEEL.

SCENE I.

Het Toneel verbeeld den Tuin en het Kasteel van Mevrouw Gertrude.

NUTO.

ARIA.

„ Ah! wat bedroefde plaagen!
„ Op 't laast 'k ben van dit huis ontslagen,
„ 'k Heb myn affcheid ontfaan,
„ 'k Mag op my zelfs gaan myden,
„ Men heeft my doen verhuizen,
„ Nu ben ik wel voldaan.
„ Te dienen by de Vrouwen
„ Is eene zaak van d' hel,
„ Hoe men zig ook mag houwen,
„ Schier nooit en doet men wel,
„ Men moet gedourig werken,
„ Vroeten als een verken,

„ Zoo

Digitized by Google

„ Zoo dra den dag komt aan,
„ Men gaat; men loopt, m' heeft nooit gedaan.
„ Zoo gy door neerstigheden
„ Steld een van hun te vreden,
„ d' Ander op 't oogen blyk
„ Schreeuwen al te gelyk.
Ik ben in vryheid, 'k heb geen reden meer van treuren;
Waar 't dat het weezen moest dat ik van deur tot deure
Moest bedelen myn brood ik vond nu alles wel;
Drie Vrouwen in dit huis, drie duivels in een vel
Hebben my nu zoo lang doen op den pynbank ryden,
Dat ik niet meen dat men in d' hel zoo veel kan lyden.

SCENE II.

NUTO, MAZET.

MAZET, *van zyden.*

ARIA.

„ Dikwils heeft men gezeid
„ Dat men door liefde lyd,
„ Ik kon het niet bedinken;
„ 'k Geloof het nu ter tyd
„ Dat men door liefde lyd.
„ Ik leefde zoo verblyd,
„ 'k Versleet al mynen tyd,
„ Met slaapen, eeten, drinken;
„ Eilaas! zedert 't moment
„ Dat min my hier ontrent
„ Verbrande met zyn vier,
„ 't Is weg al myn pleizier.
„ Ja, 'k geloof het nu ter tyd
„ Dat men door liefde lyd.

NU-

NUTO.

Wat is 't, lieve Mazet, dat u zoo mag ontstellen.

MAZET.

Een wreede tegenspoed komt my ter neer te vellen.

NUTO.

En wat 's de reden dog van zoo een groote druk?

MAZET, *zugtende.*

Ah! vriend, ik ben verliefd.

NUTO.

Kom, kom uw ongeluk
Is wel herstelbaar nog. Maar mag men 't voorwerp weeten
Voor wie gy heden zyt met zulk een min bezeeten?

MAZET.

Een lieve jonge spruit die 'k hier ontrent laatst zag.

NUTO.

Ha!

MAZET.

Wanneer ik ontrent een van de heggen lag
Die rond en om den tuin van het kasteel besluiten,

NUTO.

Hewel?

MAZET.

Hewel daar kwam het moeiste meisje buiten
Die 'k van myn leeven ooit ter wereld heb gezien.

NUTO.

Hewel?

MAZET.

Zedert dien tyd doet my de min zoo lien;
Het houd my altyd hier, ik kan haar nooit vergeeten,
Ik quyn, ik zugt, ik ween zonder waarom te weeten.

NUTO.

En wat 's uw oogmerk nu?

MAZET.

Van regt by haar te gaan,
En haar de liefde die ik voel te doen verstaan,

En zien of 't mog'lyk is dat ik haar kan behaagen.

NUTO.

Hewel ?

MAZET.

Altyd hewel ! waar toe dient al dit vraagen?
De rest komt dan van zelfs. Indien ik haar beval
Dan trouwen wy zoo haast het doenlyk is. Daar's 't al.

NUTO.

Hewel, lieve Mazet, 'k meen u te moeten zeggen
Dat 't beter waar by haar uw net niet uit te leggen.
Voorzie dat 't vogel nooit in uwe strikken komt.

MAZET.

'k Weet van uw Dames dat m' alom den adel roemd,
Maar 'k weet ook dat hun beurs niet al te wel gevoed is,
En dat dit oud Kasteel meest allegaar hun goed is.
'k Ben ryk ik, dikwils 't geld brengt 'er zoo veele door,
Het dekt zoo menig fout.

NUTO.

Myn vriend, ik vrees 'er voor.

ARIA.

„ Een zoet gelaat staat aanstonts aan,
„ Men doet 't al om 'er aan te raaken,
„ Men zou 'er voor naar Romen gaan,
„ Men zal zorg nog arbeid staaken,
„ Men meend een schat te treffen aan
„ 't Is zot gedaan.
„ Dit schoone smoel dient om te dekken,
„ Een binnenste vol vuile vlekken,
„ De man, eer is een maand vergaan,
„ Is d' ongelukkigste der menschen
„ Van spyt hy zou zig zelven slaan
„ En zou na duizend duivels wenschen
„ een zoet gelaat.

Zedert tien jaar dat ik hier woon, en tant en nigten
Wat hebben zy al niet doen doen, en doen verrigten!
d'Oudste nog boven al,

Digitized by Google

MAZET, *vuurigelyk:*
Die 'k wensch tot myne Vrouw?
NUTO.
't Kan zyn.
MAZET, *met den verliefde toon.*
Maar meend gy dat ik ooit bemind zyn zou?
NUTO.
Ik twyfel.
MAZET.
'k Hoor iemant.
NUTO.
Het is Mevrouw Gertrude;
MAZET.
Demoye?
NUTO.
Ja.
MAZET.
Wat boos gezigt.
NUTO.
Spreek niet zoo luide;
Ook is zy het.
MAZET.
'k Vertrek.
NUTO, *Van zyden.*
Hy doet zeer wys en wel,
Want als dat wyf begind, ik ken geen mensch zoo fel.

SCENE III.

NUTO, MEVROUW GERTRUDE.

MEVROUW GERTRUDE.

ARIA.

„ Wild eens zien
„ Hoe die prîen

„ Deeze flooren
„ Hun doen hooren,
„ En hun zin
„ Volgen in.
„ Als ik iets kom te beveelen
„ Elk durft met zyn kop te speelen,
„ 't Moet verveelen,
„ 'k Word het moe.
„ Elk een doe
„ Na zyn wille,
„ Maar ik zweer
„ En begeer
„ Dat elk ftille
„ Na my ziet,
„ Of zoo niet
„ Men zal zien
„ Wie van al
„ Buigen zal
„ Van ons drien,
„ Wie van al
„ 't Hoofd zal biên.

By Nuto komende.

Hoe! Nuto, gy zyt daar?

NUTO.

Ja doch, Mevrouw, al lank.

MEVROUW GERTRUDE.

En gy verlaat ons?

NUTO.

Ja, en 'k wyte d'Hemel dank.

MEVROUW GERTRUDE.

Wel hoe, gy zyt verblyd die nu zoo lange tyden....

NUTO.

Waarlyk, maar al te lang.

MEVROUW GERTRUDE.

Het zal aan my niet lyden

Zoo

Zoo gy niet weder keerd; uw' dienst is nog niet weg.

NUTO.

G'hebt my te veel doen liên, ik meen het zoo ik zeg.

MEVROUW GERTRUDE.

'k Heb alles opgemaakt, hier is t geen op uw huure
Aan u nog toekomt.

Hem een beurs geevende.

NUTO, *'t geld in zyn zak steekende.*

Goed!

MEVROUW GERTRUDE.

Maar zag men ooit gebuuren
Zoo weg te gaan, en al uw werk te laaten staan?

NUTO.

Ik ben te moe; 't zal door een ander zyn gedaan.

MEVROUW GERTRUDE.

ARIA.

„ Die stoute beest
„ Is niet bevreesd
„ Als allegaare
„ Ik wil laaten vaaren,
„ Wil laaten gaan
„ 't Geen was gedaan.
„ Zyn dit nu heden
„ Uw dankbaarheden?
„ Ik die u agtte
„ En maar betragtte
„ U 't goed te doen 't geen gy
„ Hebt kwaad gedaan aan my
„ Fi, fi, fi!
„ Maar 'k zeg verkeerd,
„ Gy wild verwytzels zwigten,
„ Voor uwe pligten
„ Gy zyt geen duit meer weerd.

NUTO.

„ In jonger jaaren
„ 'k Wou geen arbeid spaaren

„ Ik wrogt ter deeg
„ Bevond gy my ooit leeg?
„ Maar d'oude tyden
„ Doen ons 't werken myden,
„ Ik vraag alleen na zoo veel moeite en weê
„ Als ruſt en vreê.

MEVROUW GERTRUDE.

„ Ik die u agtte
„ En maar betragtte
„ U 't goed te doen 't geen gy
„ Hebt kwaad gedaan aan my,
„ Fi, fi, fi!
„ Maar 'k zeg verkeerd
„ Gy wild verwydzels zwigten,
„ Voor uwe pligten
„ Gy zyt geen duit meer weerd.

NUTO *alleen.*

Daar is het Vrouw verſtand! ſpreekt hun in 't minſte tegen,
Zy vallen op 't dak als eenen fellen regen:
Spreekt hun met reden aan zy ſlaan het in de wind.

SCENE IV.

NUTO, MAZET.

MAZET. *komende aangeloopen.*

HEwel, wat zegt de tant? Zy ſchynd zoo ongezind.

NUTO.

Met een zoet roomtje 't wyf tragt my te bepraten
Om dat ik my alweer zou overhaalen laaten
By haar te komen; maar de duivel haald de pryn,
Eer als by daar, 'k wou by den rukk gevangen zyn.

MAZET.

Hoe! zyt gy uit haar huis?

NU-

NUTO.

Ja, door 's Hemels ontfarmen:

MAZET.

Kom dat ik u dog mag versmagten in myn armen.

NUTO.

De droes, word gy dan dol?

MAZET.

't Is zeker dan en wis
Dat by Mevrouw Gertrud' de dienst nu open is?
(*Van zyden*, Ah! wat een schoon geval) gy kond in deeze dingen
My dienst doen zoo gy wild.

NUTO.

Volgens.

MAZET.

Maar geen bedingen,
Voldoet myn bede, toe, dat g'u gevoelig toon,
Belooft het.

NUTO.

Draaid u 't hoofd.

MAZET.

Verwagt dan ook den loon.

NUTO.

Maar waar van hangt het af?

MAZET.

Van dog zoo veel te maaken
Dat ik voo hovenier kan in uw plaats geraaken.

NUTO.

Scheerd gy met my de gek?

MAZET.

Neen, 'k spreek zoo 't hert my leid.

NUTO

Hoe! gy gaan dienen? gy, die ryken magtigt zyt,
En zoo veel werkvolk hebt die op uw landen leeven,
En werken tot uw winst?

MAZET.

Maar wat kan u dat geeven?

NU-

NUTO.

Om by de meid te zyn die in ons zinnen ligt;
Men maakt geen zwaarigheid, 't schynd alles even ligt.
Ja, dwaaze jonkheid die zoo ligt volgt uwe zinnen?
Maar, vriendje weet gy wel wat dat gy gaat beginnen?

ARIA.

„ Met eenen turk, met een rover
„ 'k Waar in 't minste niet belaan,
„ Ik had alles voor hem over,
„ En hy waar van my voldaan;
„ Maar zig t'houden by de wyven
„ Die niet anders doen als kyven,
„ Al had men nog twintig lyven,
„ Men moet onder 't treuren blyven,
„ En als sneeuw voor 't vuur vergaan.
„ Schoon men zig brak al de leden,
„ 't Vrouwe volk is nooit te vreden,
„ 't Is een altyd duurend liên,
„ denk dan als zy zyn met driên.

MAZET.

Alwaaren zy met twalf het scheelde my geen zier,
Iemant die 't branden vreesd die houd zig van het viêr,
Laatze maar doen, 'k heb iets dat hun zal doen ontfarmen,
Te weeten jonkheid, kragt, benevens twee goede armen.

ARIA.

„ Een verteerde gloed
„ Kan de jonge meiden
„ Niet veel verblyden,
„ En is nergens goed.
„ Maar een jonge bloed
„ Heeft vry meer vermogen,
„ Staag met 't vuur in d'oogen
„ Zig behaagen doet.
„ 'k Zal my by de ouwe
„ Als een meisjen houwen,

„ Zy

Digitized by Google

„ Zy zal zyn voldaân
„ Als zy zal zien aan
„ Met wat blyde zinnen
„ Ik ga 't werk beginnen,
„ En met ſchop, en ſpa
„ Aan het delven ga
„ Zonder iets te zwigten.
„ En de moei en nigten
„ Zullen zeggen wel, wel,
„ Hy diend ons die gezel
„ Mazet
„ Op alles let.

NUTO

Op 't voordeel dat gy hebt, en komt zoo hoog te agten;
Kan ik in 't minſte deel voor u geen voordeel wagten;
Gy zyt nu in het vuur dat u de jonkheid laat;
Gy gaat u bieden aan gewis met een gelaat
Dat aan Mevrouw Gertrud' maar achterdogt kan gee-
ven.

MAZET.

't Is wel gezeid. maar hoor hoe 'k in die zaak ga leeven.
Ik heb iets opgevat dat niet kan faalen.

NUTO.

Zom
Word men bedrogen.

MAZET.

Neen, 'k zal my gelaaten ſtom.

NUTO.

Vriend, gy zyt onbequaam om zoo een rol te ſpeelen.
'k Wed eer 't drie dagen is dat het u zal verveelen,
Ziet voor u wat gy doet.

MAZET.

Zyt nergens in belâan,
Het kan niet miſſen.

NUTO.

Laat ons zien hoe het zal gaan.

ARIA

ARIA.

„ Denk dat de Vrouw die gy diend
„ U verzoekt iets u te leggen,
„ En u vraagd, Mazet myn vriend,
„ 'k Bid u eens aan my te zeggen:
„ Wat doet Therese?

Mazet doet de Actie van het naayen na.

„ Wild eens mellen
„ Waar is belle?

Mazet doet de Actie van het spinnen na.

„ 't Is zeer goed.
„ Hebt g' hier niemant van daag ontmoet?

Mazet doet verstaan dat 'er de Baillieuw geweest is door de groote parruyk, de kraag, en den zwaaren gang.

„ Wie dan?

Mazet begind op nieuws het zelve spel.

Ja, ja,

„ 't Is de Baillieuw, 'k verstaa.
„ Dan komt d'oudste van de meiden
„ Vraagen met een groot misbaar:
„ Zyt gy uit uw werk gescheiden?
„ Foei, gy luyaard! eh! maar voorwaar
„ Zou 'er aan Mazet iets krenken?
„ Wat begeerd hy?

Mazet doet d' Actie van het drinken na.

Eens te drinken?

„ Dan een oogenblik daar na
„ Komt by u de kleene Treese.
„ (Haar naam doet u blyde weezen)
„ Die zeggen zal: liefje kom
„ Ben ik u wellekom,
„ Mind gy my?

MAZET.

Ja, ik beminje,

„ Schoone Therese.

NU.

NUTO.

„ Hoe beginje?
„ Is het zoo dat men is stom?

MAZET.

„ Kom, kom, kom,
„ Nu ben ik stom.

NUTO. } samen

„ Is het zoo dat men is stom?

NUTO.

Ik waage niet zoo veel, 'tis al te stout bestaan;
Ik scheide van de zaak.

MAZET.

Ah! Nuto, hoor my aan.

NUTO

Zoo maar van heel de zaak iets komen moet aan d'ooren.

MAZET.

Ik zweer u op myn eer daar zal geen mensch van hooren.

Van zyden.

Ik verlies myn geduld.

NUTO.

Wel dan, het is gedaan;
Ik ga Mevrouw Gertrud' de zaak eens vooren slaan.

MAZET.

Ah! ga dog ras.

NUTO.

Ja voor zoo veel....

MAZET.

Wil maar niet schroomen.

NUTO.

Verwagt my hier ik zal terstond gaan wederkomen.

Digitized by Google

SCÊNE V.

MAZET.

De man heeft dog gelyk, het geen ik hier begin
Dat heeft gewisselyk al veel gevaaren in;
Dog hoe het is of niet, en haar de zaak mag wenden,
Vermits ik heb begonst 'k moet tragten te volenden.

ARIA.

„ Zoo de vreeze voor de baren
„ 't Schippers volk ontnam de moed,
„ Zou men hun zoo op de vloed
„ En de woeste zee zien vaaren?
„ d'Hoop alleen van het gewin
„ Kan alleen hun togten paeijen
„ Van gelyken kan de min
„ Stoutheid in onz' zielen zaeijen.
„ Wel aan laat de wimpel waeijen,
„ Die de vrees heeft in
„ Niet win.
Ik hoor dat iemant komt, ik mag my niet verspreeken;
Zoo ik maar uite een woord dan komt het al te leeken.

SCENE VI.

MEVROUW GERTRUDE, ISABELLE, THERESE, NUTO, MAZET.

QUINTUOR.

MEVROUW GERTRUDE.
„ IS dat die jong'link dan?

MEVROUW GERTRUDE, ISABELLE, THERESE.

„ 'k Ben 'er te vreden van.

THERESE, ISABELLE.

„ Hoe is zyn naame dan?

MAZET.

„ Hi, hon, han.

NUTO.

„ Mazet noemt m' hem alom.
„ Eilaas! maar hy is ſtom.

MEVROUW GERTRUDE, ISABELLE, THERESE.

„ Hy kan niet ſpreeken dan?
„ Wat zegt gy, hy is ſtom.

NUTO.

„ Hy is ſtom.

MEVROUW GERTRUDE.

„ Wat gebreeken.
„ Niet te ſpreeken!
„ Zeg eens zedert wat tyd

THERESE, ISABELLE.

„ Zeg eens zedert wat tyd
„ Is het dat gy zoo zyt?

MAZET.

„ Hi, hon, hi, han.

MEVROUW GERTRUDE, ISABELLE, THERESE.

„ Wat raare wyz' van ſpreeken! } zamen.

NUTO.

„ Hy kan niet anders ſpreeken. }
„ Maar alles zal wel gaan.
„ Staat hy u aan.

MEVROUW GERTRUDE.

Wel aan, wel aan.

Digitized by Google

NUTO.

„ Maar stoutlyk hem gebied,
„ Hy is jong, kloek, en dapper.

MEVROUW GERTRUDE.

„ Wel aan,
„ Ik neem hem aan.

MEVROUW GERTRUDE, THERESE, ISABELLE.

„ Wy zyn voldaan.

MEVROUW GERTRUDE.

„ Ik neem hem aan.

„ Dat geeft ons niet met al.

NUTO.

„ Hy vloekt niet,
„ Hy liegt niet,
„ Hy drinkt niet,
„ 't Is geen klapper.
„ Het argste is van al
„ Dat hy niet spreeken zal.

De Vrouwen geleiden Mazet naar het Kasteel, en Nuto gaat langst een ander zyde weg.

Einde van het EERSTE DEEL.

TWEE-

TWEEDE DEEL.

SCENE I.

MEVROUW GERTRUDE, ISABELLE, THERESE.

TRIO.

MEVROUW GERTRUDE.	THERESE.	ISABELLE.
„ Diend 'er zoo veel gezegt. „ Tot 't ſlaapen van een „ knegt?		
		„ Ik heb een vond, „ By onzen hond.
„ 't Is 't ongezond.		
	„ Legt hem van achter „ By d'ſchaape wagter.	
„ Het is te ver.		„ Het is te ver. „ d'Oranje kamer.
„ Nog onbequaamer.	„ Nog onbequaamer „ Boven by 't hout.	

Digitized by Google

MEVROUW GERTRUDE.	THERESE.	ISABELLE.
„ 't Is 'er te kout. „ Laat my maar zeggen, „ 'k Zal hem wel leggen.		„ 't Is 'er te kout.
	„ Ik schrik 'er van.	„ De Zolder dan?
„ Foei dan, foei dan. „ Dient 'er zoo veel gezegt „ Tot 't slaapen van een „ knegt?	„ Dient 'er zoo veel gezegt „ Tot 't slaapen van een „ knegt?	„ Dient 'er zoo veel gezegt „ Tot 't slaapen van een „ knegt?

ME:

MEVROUW GERTRUDE, *Vuuriglyk.*
Ik zal 'er in voorzien wild my de zorg maar laaten,
Het beste dat gy kond is overhoop te praaten.

ISABELLE.
Maar voor een hovenier diend 'er zoo veel getier,
Behoefd hem een paleis?

MEVROUW GERTRUDE.
Wat zegt g'een hovenier?
Wie hoorde ooit zoo een taal! gy zyt sterk ingenomen
Tegen gemeene liên

THERESE.
Hoe moet men hem dan noemen?
Wat is uw inzigt dan?

MEVROUW GERTRUDE, *barselyk.*
Gelyk het weezen moet,
Dat men, gelyk als ik, elk zy beleefd en goed,
En dat men nooit een mensch om armoe zal veragten.

SCENE II.

ISABELLE, THERESE.

THERESE.
WAt zegt gy? moet men haar niet als een voorbeeld agten?
Noemt dit vry lessen van zagtzinnigheid en deugd.
d'Hemel geeft dat gy die niet dikwils krygen meugt.

ISABELLE.
't Is aldus haaren aard, wat wil en wy nog maaken?

THERESE.
Maar zy zal op het laatst nog onverdraag'lyk raaken;
Om byna niet met al zy keerd het huis schier om,
En zoo m'uit agting wykt voor haare ouderdom
Zy tegenspreekt u nog.

ISABELLE.

Laat ons geduld vergaaren.
't Is waar z'is korrelig; maar dog zonder gevaaren.
Men kan haar dit vermaak wel toestaan; 't is gewis
Het eenigste waar aan zy nog gevoelyk is.

ARIA.

„ Als eene Vrouw is t'einden tyd
„ Haar toevlugt is elk een te plaagen
„ Zoo dra zy niet meer kan behaagen
„ Zy wild dat ieder met haar lyd;
„ Van onze tant daar is d'history,
„ Voor deezen had z'hoedanigheên
„ Die nu maar zyn in haar memory,
„ En wy lyden om dat zy lyd.
„ Een niet doet haar in toorn uitbreeken
„ Hoe na dat wy dog omme zien,
„ Zoo men van d'oude kwaad durft spreeken
„ 't Is wel de schuld van d'oude liên.

THERESE.

En met dat al wy zyn hier erger als de nonnen,
En lyden meer als dat de menschen denken konnen.

ISABELLE.

Hoe zig daar van ontslaan?

THERESE.

Ik weet een middel ik.

ISABELLE.

En door wat middel dog

THERESE.

Door een goed huwelyk.

ISABELLE.

't Is van d'een slaverny weer in een ander vallen.

THERESE.

Deeze verandering, zoo 'k meen, zou my bevallen.

ISA-

Digitized by Google

ISABELLE.

De trouw behaagd u dan; en volgens uw gedagt
Het is een' zaak waar uit gy veel vermaak verwagt?

THERESE.

Ik kan niet zeggen ja, vermits ik het niet kenne,
Maar 'k meen dat ik 'er my in 't kort zou aangewennen

ARIA.

„ Wat moet ik 'er van gelooven,
„ Elk een spreekt na zyn verstand,
„ Terwyl d'een verfoeid die band,
„ d'Ander steld die 't al te boven;
„ Wat 's daar in dog om mag gaan?
„ Ik verstaan 'er my niet aan.
„ d'Eene baardze moey'lykheden
„ d'Ander schyndze wonder zoet,
„ Zoo zy aan ons vreugden doet
„ Hoe kan z'ons droefheid smeeden?
„ Elk een spreekt na zyn behoeven,
„ Maar om zeker en gewis
„ Te zien wat het huw'lyk is
„ 'k Wil de zaake zelve proeven.

Gy die uitwendig daar geen zin na schynd te voelen,
Stem toe dat in den grond gy zyt van myn gevoelen.

ISABELLE.

Hemaar ....

THERESE.

Stem het dan toe.

ISABELLE.

Ja, zoo het kon geschiên
Dat een die aan my diend kwam na my om te zien.

THERESE.

Waarom en zou niet een zyn min u konnen geeven?

ISABELLE.

Maar hoor eens, in den staat die wy als nu beleeven,

Digitized by Google

Om bloed van goed (de zon die hedendaags de trouw
Bestierd) wie wild gy dan die na ons om zien zou?
Misschien een plompert? anders staat ons niet te wagten.

THERESE.

Het is altyd een man.

ISABELLE

Maar d'eer van ons geslagte
Gedoogd ons niet dat wy . . . .

THERESE.

Zuster, ik blyve zeer
't Ootmoed'ge dienares van dat geslagt en eer,
Maar 'k ben dog niet van zin om langer meid te weezen.

ISABELLE.

De naame die gy voerd . . . .

THERESE.

Die naam is weerd gepreezen;
Maar dat belet my niet, als het gelukken wou,
Dat voor een ander, ik die naam verand'ren zou,
Waar die zoo edel niet als d'onze; ja, zoo dra maar
Een vryer zig vertoond die my behaagd, ik ga maar
Regt tot het huiwelyk. En gy doet ook myn raad,
Stel al die eer van kant, en op myn staapen gaat.

ISABELLE, *met een halve stem.*

Zyt stil 'k zie onze tant met haaren tuinman spreeken.
Wat gesten dat zy maakt! hoe dat zy schynd ontsteeken!

THERESE.

Laat ons maar vlugten, 'k dugt al weer voor haar getier.

Digitized by Google

SCENE III.

ISABELLE, THERESE, MEVROUW GERTRUDE, MAZET.

MEVROUW GERTRUDE, *aan haare nigten.*

HEwel, klappeyen, zeg, wat doet gy nog al hier?
Waar houd g'u bezig mêe?

THERESE.

Met niet.

MEVROUW GERTRUDE.

't Is niet geloogen,
Ik zien uw ledigheid genoegzaam voor myn oogen;
Gewis g'hebt niets te doen mits g'hier zoo praat en lagt.
Kom by, myn kleene vriend.

ISABELLE.

Hoe dat haar ſtem verzagt.

THERESE.

't Waar raar zoo onze tant die ſtommens min bedoelde,
En in haar oude ziel wat jonge drift gevoelde.
Wat zou ik lagchen.

MEVROUW GERTRUDE.

Wild gy praaten ga van hier.

ISABELLE.

Ja, wy gaan henen

THERESE.

'k Wou nogtans wel het pleizier
Genieten van zoo iets van hun diſcours t'ontdekken.

ISABELLE.

Zy kan gewiſſelyk 't geſprek niet lange trekken,
Hy antwoord haar alleen met teekenen waar uit
Zy niets bevatten kan, en dat ook niet beſluit.

Geduurende deezen tyd de moeye ſpreekt aan Mazet,

zet, als of zy hem wilde doen verstaan wat hy te doen heeft, en Mazet antwoord haar met teekens, zomwyl ja, en zomwil neen.

THERESE.

Wy zullen met die knaap zomwyl ons tyd passeeren;
Als moeye weg zal zyn wy znllen wederkeeren.

Zy gaan henen.

MEVROUW GERTRUDE.

Myn jongen, zyt maar fraei, ik gaan een weinig hêen:
Dog 'k zal haast by u zyn. Maar of zom tusschen tween
Myn nigten kwamen, weest van hun maar niet verschrokken,
Vervoorderd maar uw werk.

SCENE IV.

MAZET.

Op 't laatst zy is vertrokken.
'k Geloove dat dit wyf zoo lang als datze leefd
Geen een dag in een jaar nog ooit gezweegen heeft.
'k Ben reeds myn rolle moe, ik kan geen stap verstellen
Of dat verdrietig wyf komt my geduurig quellen;
Myn hartje, lieve vriend, doet eens dit, doet eens dat . . . .
Zoo 't lukte, 't waar dog iets, dat ik nog iet of wat
Aan myde lieve Threes mogt in het oor vertellen,
Maar zoo ik het eens deê misschien 't zou haar ontstellen
En misschien lyden doen aan my een erger lot.
Dan zou de stommen staan te kyken als een zot.

ARIA.

„ Myn bedrog strekt my ten kwaaden,
„ Op myn eer ik schrik 'er van,
„ 'k Heb my met een last belaaden
„ Daar 'k my niet van lossen kan.

„ Zoo

Digitized by Google

„ Zoo ik voortvaar in het zwygen
„ Wat dat myne min beduid,
„ Of laat ik haar klaarheid krygen,
„ Men jaagt my ten huizen uit.
„ Myn bedrog ſtrekt my ten kwaaden
„ Op myn eer ik ſchrik 'er van,
„ 'k Heb my met een laſt belaaden
„ Daar 'k my niet van loſſen kan.
„ By die wy myn ziel bekoore
„ Zoo 'k myn driften doe verſtaan,
„ 'k Mag geen ander taal doen hooren
„ Als myn zugten en getraan.
„ Myn bedrog &a.
Hoe 't zy of niet het is te veel voor d'uit val ſchroomen,
Hervatten wy maar moed; ik zie de Zuſters komen,
Gelaaten wy van niet, en werken wy met kragt;
Miſſchien is d'uure by daar ik zoo lang na tragt.

SCENE V.

MAZET, *werkende*, ISABELLE, THERESE.

THERESE.

Op 't laatſt hy is alleen, myn vreugd is buiten maaten,
Wy zullen lagchen laat ons hem eens wat doen praaten.

ISABELLE.

Wat wild gy dat hy zegt den armen bloed is ſtom.

THERESE.

Zuſter, ik weet het wel; het is alleen maar om
Ons tydverdryf.

Digitized by Google

MEZET, *Van zyden altyd werkende.*

Dees uur diend nu maar waargenomen
Zoo d'ander henen ging.

ISABELLE.

Maar zoo matant moet komen,
En ons hier vind by hem, wat zal zy knorrig zyn!

THERESE.

Zy is by den Bailliuw, zyt daar voor niet in pyn,
Zy zal nog wel een uur met hem aan 't twisten weezen.

MAZET, *Van zyden.*

Ah! gaat zy nog niet heên

THERESE.

Gy hoefd voor niets te vreezen.

ISABELLE.

Ik Beef,

THERESE.

Hewel dat d'een ons moeye 's doen belet,
Terwyl dat d'andere zal spreeken met Mazet.

ISABELLE.

't Is wel gezeid, ga gy.

THERESE.

't Is ik die eerst moet spreeken.

ISABELLE.

Ga gy eerst.

THERESE.

Neen.

ISABELLE.

Waarom?

THERESE.

Moet ik het u dan smeeken?
Ga dog.

ISABELLE.

Uw koppigheid voorwaar te verre gaat;
En men moet u voldoen mits gy het zoo verstaat.

SCE-

Digitized by Google

SCENE VI.

MAZET, THERESE.

MAZET, *van zyden.*

z' Is eind'lyk henen, goed!

THERESE, *van zyden.*

Ik weet niet hoe my draagen.

MAZET, *van zyden.*

Wat vreugd!

THERESE, *van zyden.*

Hy heeft dog iets dat ieder kan behaagen.

MAZET, *van zyden, en zyn werk staakende.*

Vlegten wy eene tuil van deeze bloemen.

THERESE, *van zyden.*

'k Ben
Ontsteld, en ik gevoel iets dat ik zelfs niet ken.

Mazet beziet haar van tyd tot tyd terwyl hy bloemen plukt.

Hy ziet my met een oog die komt myn ziel t'ontrukken.
Voor wien is dog die tuil die hy daar komt te plukken?

Mazet beziet haar wederom al zugtende, en bind de bloemen te zamen.

Hy zugt, 'k meen vastelyk dat hy ook min gevoeld:
Maar wie mag zy dog zyn die zyne ziel bedoeld?
Het tuiltje dat hy maakt zal ons gaan alles leeren.

Mazet zyn tuil gemaakt hebbende biedze Therese aan.

Hemel! hy biedze my. wild gy my die vereeren?

Mazet antwoord door teekenen van ja.

Met vreugd neem ik het aan.

Zy steekt d'hand uit om den tuil te neemen, Mazet trektze weg.

Wel hoe dog?

Ma-

Digitized by Google

Mazet doot het zelve spel.

Geef dan aan.

Mazet doet teeken met het hoofd dat hy haar den tuil in d'hand niet geeven wild.

Wat wild dit zeggen dan?

Mazet doot teeken dat hyze haar zelve wild opzetten.

Ha! ha! 'k heb u verstaan.
Gy wildze zelv' misschien op myne boezem stellen?

Mazet bewysd met het hoofd van ja.

MAZET.

Han.

THERESE, *van zyden.*

Zyn' verlegenheid zou my doen overhellen.

aan Mazet.

Zoo een vrypostigheid zou wat te verre gaan.

Mazet bied haar op zyne knien den tuil aan.

Hy bid my op zyn knien; ik kan 't niet tegenstaan.
Hewel mits gy het vergd ik stem in uwe bede.

Mazet hegt den tuil aan, en keerd weder naar zyn werk.

Den armen jongeling hoe dat hy is te vreden!

MAZET, *van zyden.*

't Gaat alles wel tot hier.

THERESE.

Maar inderdaad ik meen
Dat ik hier aan Mazet te veel heb toegegeên.
Daar is geen twyfel meer als dat ik hem bekoore,
Maar is 't geoorlofd dat ik zyn min aanhoore?
In d'arme staat waar in hy is, kan ik wel om
Hem denken? maar eilaas! waar dog de vriend niet stom
Wat zou 't my moeylyk zyn myn g'negenheid te breeken!
Maar het is al te lang van die Mazet hier spreeken;
Wie weet wel of hy zelv' ooit na my denken zou.
Om dit gedagt t'ontgaan 'k ga naar myn vogel kouw.

Digitized by Google

Zy gaat naar haar vogel kouw, en roept na haar vogels.

Kom, kleentjes, kleentjes, kom, myn kinders, myne vrinden.

MAZET, *van zyden, haar beziende.*

Wat zou ik in uw plaats my dog gelukkig vinden,
'k Ben van uw heerlyk lot, ô Vogels! ongezind.
Ik gaf myn leeven graag wierd ik als gy bemind.

THERESE, *aan haar vogel kouw.*

ARIA.

„ Queeld myn lieve vogel dier,
„ En laat tusschen 't slaan der vlerken
„ Door uw lieflyg zingen merken
„ Uw vernieuwing van pleizier.
„ Toorteldduif kom opgereezen,
„ Wild des minnaars voorbeeld weezen,
„ Loft uwe zugt nevens my.
„ Aardig muschje die min dringe,
„ Zoo men uwe teerheid dwinge
„ Is uw Vrouw in haar dingen
„ Meer beklagelyk als gy.

Gedurende deeze Aria gaat Mazet van het Toneel, Therese, hem niet meer ziende, zegt;

Maar waar is dog Mazet? hy zal gewis'lyk by
Zyn werk zyn. 'k Dagt het wel, 't was maar een boertery, ...
Ook had ik ongelyk daarom my te vervaaren.

Met spyt.

Maar om dien schoonen heer voortaande moeit te spaaren
Wil ik geheel zyn gift van bloemen ook niet meer.

Mazet komt weder op het toneel met een nest met kleene Vogelkens.

Maar wat zien ik?

MAZET, *van zyden.*

Zy mint de Vogelkens zoo teer;

Hier

Digitized by Google

Hier is een neſt dat maar komt uit den dop te vlieden;
Ik kom geloopen om die gift haar aan te bieden.

THERESE, *aan Mazet.*

Wat is dit? eene gift die gy my komt te bien?
Neen, nooit heb ik, Mazet, een fraayer ooit gezien;

Zy neemt het neſt aan.

ARIA.

„ Ah! wat pleizier,
„ Myn zoete dier,
„ Vrees niet met al als gy zyt hier,
„ Gy zult alleen zyn myn pleizier,
„ Ik ben van zin u
„ Myn lieve bloen
„ Te zeggen doen
„ Ik bemin u.
„ Kuſt, zoete beeſt, u lieve bruit,
„ Wel hoe! gy byt, gy kleene guit;
„ Gy zult ſtaag zoo 't niet verveeld
„ Zyn geſtreeld.
„ Ah! wat &c.

aan Mazet.

Steekze maar ergens weg, men mogtze zomwyl zien;
Ik wil voortaan aan hun myn tyd paſſeering bien,
En ook al myn vermaak in hun alleen doen ſteeken.

Mazet verbergd de Vogelkens.

Schoon hy is ſtom aan hem komt geen verſtand t'ontbreeken,
De ſlimſte vryer kon niet beter doen als hy.
Ah! zoo zyn doelwit is te maaken dat hy my
Behaag'lyk word hy heeft den regten tyd gekooren.
'k Begiet myn bloemen niet, ik laatze gaan verlooren;
Die roos, die nagelbloem ſmeekt dat ik haar beſproei.

Zy neemt den gieter.

De liefde door wiens vuur myn herte ſtaat in gloei

Doet

Digitized by Google

Doet m'alle tydverdryf en bezigheden vlugten.

MAZET, *wederkeerende en van zyden.*

Wat wild zy dan gaan doen?

Hy wild haar den gieter afneemen.

THERESE

Laat maar, 't zyn myn genugten.

Mazet volherd.

Neen, neen, laat my maar doen.

Mazet doet verstaan dat het onderhouden van den tuin hem aangaat, en dat hy verpligt is daar in te werken.

Ik weet dat uwe pligt
Vergt dat gy 't onderhoud van onzen tuin verrigt;
Maar laat my maar begaan het zyn al myn vermaaken.

Mazet bewysd eenige onverduldigheid.

Zyt maar in al gerust.

Mazet wild haar met eenig geweld den gieter ontneemen.

Beliefd het u te staaken.

ARIA.

„ Voor my moet men dit hoekje spaaren,
„ 't Zyn bloemen die ik wil bewaaren,
„ Ik zorg 'er voor, raakze niet aan,
„ Ik onderhouwze, en doeze groeyen,
„ Voor bezigheid wild elders sproeyen.

Mazet pruild.

„ Dat doet u pruilen,
„ Wil maar niet huilen.

Mazet besproeid de bloemen.

„ Daar, ga dan sproeyen,
„ Ik laat u begaan.

Therese den gieter willende wederneemen.

THERESE.

Geef nu.

Digitized by Google

Mazet neemt d'hand vast die zy uitsteekt, en kustze. Therese gelaat haar gestoord.

Mazet, Mazet, gy zult te verre gaan.

SCENE VII.

MAZET, THERESE, ISABELLE.

ISABELLE.

ZUster, als 't u beliefd, hebt gy nog niet gedaan?
't Schynd dat gy in dit spel komt veel vermaak te toonen.

THERESE.

't Is waar, vergeef....

ISABELLE.

Gy hoefd u hier niet te verschoonen;
Maar laat my ook myn beurt.

THERESE.

In al wat hy vat aan
Hy is zoo aardig.

ISABELLE.

Ja!

THERESE, *henen gaande.*

Hy kan zig doen verstaan
Schoon hy niet spreeken kan.

MAZET, *van zyden.*

Het kon nooit beter lukken;
Waarom de Zuster nu komtze myn luk verdrukken?

SCENE VIII.

ISABELLE, MAZET.

ISABELLE, *aan Mazet.*

VErmoeid u niet zoo zeer laat maar uw werken ſtaan,
Gy mogt wat ruſten .... wild gy niet uw dorſt verſlaan ?

MAZET, *van zyden.*

'k Word dol.

ISABELLE.

Mazet, uw dienſt hoe komt z'u te bevallen ?
Wat jaaren hebt gy wel ? ... antwoord dan iets van allen.

Mazet gelaat als of hy haar niet hoorde.

ISABELLE, *van zyden.*

Hoe kan het mog'lyk zyn dat Zuſter is verzot
Op eene kerel die zoo dom is, en zoo bot ;
h' Is ſtom, gewis ook doof ; wie kan zoo eenen kiezen
Voor tyd paſſeering ? ik zou myn geduld verliezen.

ARIA.

„ Ziet de zot eens ſtaan,
„ Of hy my ſpreekt aan,
„ Hy laat niet eens blyken
„ Dat ik hem bekyke,
„ Ziet hem eens aan.

Voor by Mazet gaande.

„ 'k Ga by hem paſſeeren, ...
„ 'k Ben 't ik, lieve kaar.

Mazet ziet haar onverſchillig aan, en gaat al d'ander kant.

„ Hy zal 't hoofd niet keeren,
„ Den onnoozelaar.
„ Sterk ik my misgis
„ Zoo het mog'lyk is.

„ 't Minste van hem t'hoopen.

Mazet gaat henen.

„ Laaten wy hem loopen.
„ Zonder lang beraân
„ Hy moet henen gaan.
„ Ziet de zot eens staan,
„ Of hy my spreekt aan.

h' Is henen, goede reis. 'k Kan langer niet gedoogen
Hem hier te zien, het is een monster in myn oogen.

SCENE IX.

ISABELLE, THERESE.

THERESE.

WEl, onzen hovenier staat hy u ook niet aan?

ISABELLE.

Ik zweer u wel van neen.

THERESE.

Wat heeft hy u misdaan
Dat gy zoo zyt gestoord?

ISABELLE.

Kom, kom, dat hy maar wandeld.

THERESE.

Gy zyt zoo vinnig, g'hebt gewis hem slegt behandeld.

ISABELLE.

Wie ik? ....

THERESE.

Maar waarom dog zyt gy zoo ongezind?
Wild g'hem vernielen dan?

ISABELLE.

Gy zyt in hem verblind.

TRIO.

Digitized by Google

TRIO.

ISABELLE.

„ Hy moet op ſtraat.

THERESE.

„ Gy zyt zoo kwaad.

ISABELLE.

„ Gewis ik 't meene,
„ Hy zal gaan henen.

THERESE.

„ Waarom, laat zien.

ISABELLE.

„ 'k Kan hem niet liên.

THERESE.

„ Moei zal, zoo 'k reken.
„ Wel anders ſpreeken

ISABELLE.

„ Hy moet op ſtraat.

THERESE.

„ Gy zyt zoo kwaad.
„ 't Is zonder reden
„ Een Menſch beleden.

ISABELLE.

„ 't Is zonder reden
„ Een menſch beleden?

ISABELLE.	THERESE.
„ Het ſchaamd my zeer.	„ Wat ſchaamd u zeer?

ISABELLE.

„ Die ſchoonen heer
„ Behaagd u zeer

„ Het ſchaamd my zeer „ Dien ſchoonen heer „ Behaagd u zeer.	„ Gy doet my eer, „ Gy doet my eer, „ Gy doet my eer.

Digitized by Google

SCENE X.

ISABELLE, THERESE, MEVROUW GERTRUDE.

ISABELLE.	THERESE.	MEVROUW GERTRUDE.
		„ Schreeuwd dog niet meer.
„ Alleen is het „ Om dien Mazet, „ Alleen is het „ Om dien Mazet, „ Om dien Mazet.	„ Alleen is het „ Om dien Mazet.	
		„ Maar wat is het?
	„ Dat zy Mazet „ Op ſtraate zet. „ Dat zy Mazet „ Op ſtraate zet.	„ Maar wat is het? „ Wat doet Mazet?
„ Dien ſchoonen heer „ Behaagd u zeer.		
	„ 'k lagch met uw reden, „ Moei is te vreden.	
		„ Ja, wel te vreden.
„ Hy zal gaan heên.	„ Hy gaat niet heên	
„ Hy zal gaan heên.	„ 'k zweer wel van neen.	„ Zeer wel te vreden.

Digitized by Google

MEVROUW GERTRUDE.
Maar, Juffrouws op wat voet, wat steun, of op wat regt
Geeft gy beveelen hier?
THERESE.
Matant 't is wel gezegt.
MEVROUW GERTRUDE.
En gy ook, zotte muts, wie geeft u last van spreeken,
Of in 't geen my betreft hier uwen neus te steeken?
Ik ben Meesters alhier, en tot myn laatste snik.
Ik zal het blyven ook.
THERESE.
Maar Moei het is niet ik.
MEVROUW GERTRUDE.
Geen verder praatjes hier zy zouden my verveelen.
Zeg dat Mazet hier komt.
ISABELLE.
Wat kan het aan my scheelen
Als hy maar henen gaat.
THERESE.
Ja, als hy hier maar blyft.
ISABELLE.
Hewel, wy zullen zien.
THERESE.
't Zy dat gy knord of kyft
Wy zullen zien wie hier het laatste woord zal houwen.

SCENE XI.

MEVROUW GERTRUDE.

Daar is gemeenelyk het lot der Weduw' Vrouwen:
Ik moet tot myne smert die harde proef door gaan,
Om my daar van t'ontdoen wat zou ik niet bestaan?
Maar zoo ik heel de zaak wat naauw wil overleggen,
·chynd my 't besluiten zoo gemakkelyk als 't zeggen...

Digitized by Google

Ja . . . . maar zoo ik het doe wat zal 'er zyn gepraat;
Een man . . . . hy diend my dog in myne Weduw' ſtaat;
Ik moet myn landen, en myn boſſchen doen beſchouwen,
Twee groote nigten die ik haaſt moet zien te trouwen.
Daar moet my iemant om my t'helpen; 't is een man:
Wanneer men draagt met twee de laſt ſchynd minder dan.

SCENE XII.

MEVROUW GERTRUDE, MAZET.

GERTRUDE.

KOm by myn lieve kind, weeſt niet beſchaamd voor menſchen.

Van zyden.

Die jongen is voorwaar zoo wel als men kan wenſchen;
Beter is eene Vrouw met zulk een menig keer
Als dat zy weezen zou met eenen grooten heer.
Wat heeft men u gedaan dat u zoo zeer kan ſtooren?

MAZET, *van zyden, met een ſpytig gelaat.*

Wat wild dat wyf my weer?

MEVROUW GERTRUDE.

Gy ſchynd in zoo een tooren.
Myn nigten hebben u gewis weer overgaan;
Maar 'k zal hun ſpreeken zyt maar nergens in belâan.
Tragt maar alleen lyk voortaan my te behaagen.
Verſtaat gy my myn kind? 'k zal u voor al uw dagen
Bezorgen 't liefſte lot.

MA-

MAZET, *van zyden.*
Foei! d'oude Toveres!

MEVROUW GERTRUDE.
Maar waarom lang beråan? ziet, 'k ben myn meesteres,
Ik wil volstrekt dat gy hier in myn huis zult blyven,
En om hier uw vermaak nog meerder te doen styven,
Schik ik voor u te doen alles wat ik maar kan,
En u regt uitgezeid ik neem u voor myn man.

ARIA.
„ Laat dog het fortuin niet vlieden.
„ t' Wyl de min u komt te bieden
„ Door myne drift
„ Zoo groote gift;
„ Ontfangt myn hand en myn hert
„ Gy van daag myn Koning werd,
„ Myn juweel,
„ Myn lieve deel,
„ Wild uw schaamt ter nederleggen
„ Geeft op myn verzoek bescheed.

MAZET, *vuuriglyk en barselyk.*
„ 't Waar my voorwaar wel leed.

MEVROUW GERTRUDE.
„ Wat wild deeze taale zeggen?
„ Zeg, waarom
„ Geliet g'u stom?

MAZET.
„ Wat ben ik dog duivels dom!

MEVROUW GERTRUDE.
„ Schurk zoo ik u aan moet raaken.

MEVROUW GERTRUDE.
„ Schurk zoo ik u aan moet raaken?
„ In dit huis wat komt gy maaken?
„ Vreesd de straf die ik bereid'.

MAZET.
„ Wild dog uwe gramschap staaken.
„ Nu is myn geheim verspreid,
„ En ik ben het alles quyt.

MAZET.

Ik smeek u, hoor my dog.

MEVROUW GERTRUDE.

Neen, daar 's geen medelyden.
En niets ter weeld kan u van de straf bevryden
Die gy nog heden zult met strengheid ondergaan.
En Nuto nevens u die zal die ook ontfaân.

SCENE XIII.

MEVROUW GERTRUDE, MAZET, ISABELLE, THERESE, NUTO.

MEVROUW GERTRUDE, *ziende Nuto.*

KOm by, verraar.... 't is gy die in myn huis doet komen
Een moordenaar, een dief, die gy wild voor een stommen.
Doen doorgaan?

NUTO.

Hoe dan dit?

MEVROUW GERTRUDE.

'k Beloof u op myn woord
Dat m'u vergelden zal zoo zoo een daad behoord.

NUTO.

Hoe! is hy dan niet stom?

MEVROUW GERTRUDE.

Hy is zoo veel als gy stom.

ISABELLE, THERESE.

Hy is niet stom dan?

ME-

Digitized by Google

MEVROUW GERTRUDE.

Neen.

N U T O.

Goed dan, ik ben 'er blyom.

THERESE.

Wat lukkig voorval!

N U T O.

Ja, 'k ben b'y nog eens gezeid,
Want schoon hy inderdaad bezit hoedanigheid,
En dat hy geld heeft. daar kan geen vermaak in steeken
Voor eene Vrouw als't al geschien moet zonder spreken.

MEVROUW GERTRUDE.

Laat al die praatjes daar, en zeg in 't korte dog
De reden die 'er was tot zoo een helsch bedrog;
Zoo niet wy zullen zien.

N U T O.

Wil my daarom niet quellen,
Vermits hy niet is stom hy kan het zelv' vertellen:
Ik moey' my in 't geheel met die affairen niet.

MEVROUW GERTRUDE.

Wel, schobbejak, zeg my waarom het is geschied,
En waarom gy als stom zyt in myn huis gekomen?

MAZET.

Maar stoord u niet.... ik ben.... door min zoo ingenomen.

MEVROUW GERTRUDE.

Voor wie?

NUTO, *aan Mevrouw Gertrude.*

Misschien voor u.

THE-

Digitized by Google

THERESE, *van zyden, en verblyd.*
Wat is het dat ik hoor!
MEVROUW GERTRUDE, *aan Nuto.*
Laat maar uw ſpotten ſtaan, of gy zult zien waar voor.
aan Mazet.
En gy, wat is uw hoop? of zyt gy van gedagten
Dat eene boer als gy mag naar het huw'lyk tragten
Van menſchen van ons ſoort?
MAZET.
Maar zeg, hoe praat gy nu?
Het is nog geen half uur gy vond my goed voor u.
MEVROUW GERTRUDE.
Ei! maakt den babb'laar niet.
NUTO.
Als hy heeft goe gedagten
Het ſchynd my waarlyk niet dat hy is te veragten,
Tuſſchen de heeren al, wiens glans in d'oogen ſchyn,
Daar zyn 'er wis al veel die hem niet weerdig zyn.
aan Mazet.
Hewel! onnoozelaar, laat u geen moed ontbreeken,
Noem haar de ſchoonheid maar voor wie gy zyt ontſteeken;
Mevrouw is niet zoo boos uw bede te verſmaân,
Als 't voorwerp dat gy mind bereid is die 't ontfaân.
MAZET, *toonende Thereſe.*
Daar is zy.
THERESE, *van zyden.*
Wat geluk!
MEVROUW GERTRUDE.
Daar zult gy niets bekomen.
THERESE.
Ja wel, myn lieve tant.
MEVROUW GERTRUDE.
Hoe, zou gy daar toe komen?
THE-

Digitized by Google

THERESE.

Maar waarom laakt gy dit?

NUTO.

Waarom nog lang gewagt?
Geef 't meisje dog den man naar wien haar herte tragt:
Het is den haan van 't dorp, de Cresus dezer streeken.

MAZET, *aan Mevrouw Gertrude.*

Kon ik voor drie gelyk met liefde zyn ontsteeken
Gy had gewis ook deel in myn genegenheên,
Maar mits dit niet kan zyn 'k schenk haar myn hert alleen.

MEVROUW GERTRUDE.

Vermits het weezen moet 'k stel alle twist van buiten;
Ik ben te vreên.

ISABELLE, *aan Therese.*

Gy gaat een fraaye trouw besluiten.

MAZET, *aan Isabelle.*

Hoe! kleene Zuster lief, zou het u baaren druk
Te zien de banden die gaan maaken myn geluk?

NUTO, *aan Isabelle.*

Maar zou gy aldus niet wat uit jaloersheid spreeken?
Wat weet men al.

ISABELLE.

In my zou 'er jaloersheid steeken?

MAZET.

'k Ben zeker dat haar hert op haare lippen leid;
Heb ik haar wat misdaan 't is dog een goede meid;
En 'k laat my voorenstaan dat zy my zal vergeeven;

Ombelzende Isabelle.

Wat zegt gy?

ISABELLE, *grimlagchende.*

'k Moet dog wel.

NU-

Digitized by Google

NUTO, *aan Mazet.*

Zult gy Matant niet geeven?
Al is de Vrouw wat oud zy luft ook wel een zoen.

MAZET, *aan Mevrouw Gertrude.*

Matant?

MEVROUW GERTRUDE.

Uit goeder hert.

NUTO, *aan Mazet.*

Gy kond met Treesje doen
Zoo gy 't verftaat, ik trek 'er d'hand van, 't zyn uw dingen.

MAZET, *aan Nuto.*

Ik tree maar achter uit om beft te konnen fpringen.

CHOOR.

THERESE, MAZET.

„ Ah! wat pleizier
„ Ontmoet ik hier,
„ Myn teere Vlam op 't laatft verwinne,
„ Ah! wat pleizier
„ Ontmoet ik hier.

MEVROUW GERTRUDE, ISABELLE, NUTO.

„ Geef nu uw hert aan het pleizier,
„ Gy ziet uw teere vlam verwinnen,
„ Geef nu uw hert aan het pleizier.

ME-

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google